



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Svazek vodovodů a kanalizací měst a obcí**, IČ 49468952, sídlem 17. listopadu 14, Boskovice, zast. Mgr. Jiřím Zrůstkem, advokátem se sídlem Tř. Svobody 18, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, za účasti: **1) město Kunštát**, nám. Krále Jiřího 106, Kunštát, **2) obec Zbraslavec**, Zbraslavec 45, Kunštát, oba zast. JUDr. Vladimírem Muzikářem, advokátem se sídlem Havlíčkova 13, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. července 2009, č.j. 157744/2009-15110,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí KÚ Jihomoravského kraje č.j. JMK 20166/2009 ze dne 11.3.2009, kde Krajský úřad rozhodl, že se mění povolení k provozování vyhotovené Krajským úřadem Jihomoravského kraje ze dne 18.8.2004 č.j. JMK 11721/2004 OŽPZ-Ft, a to tak, že z povolení k provozování VODÁRENSKOU AKCIOVOU SPOLEČNOSTÍ, a.s., (dále jen „VAS a.s.“) byl vyňat majetek vedený pod identifikačními čísly majetkové evidence.

Žalobce v podané žalobě namítá, že Město Kunštát i obec Zbraslavec se staly členy „Svazku vodovodů a kanalizací měst a obcí okresu Blansko“ (dále jen „Svazek“) dne 23.3.1993. Dne 31.12.1995 uzavřeli Svazek a město Kunštát nájemní smlouvu, jejímž předmětem byl dle čl. 2 této smlouvy nájem infrastrukturního majetku vodního hospodářství.

Dne 16.6.2008 vystoupilo město Kunštát ze Svazku (vycházelo z předpokladu platnosti Nájemní smlouvy na tento majetek ze dne 31.12.1995 a dalo Svazku výpověď z této Smlouvy pro neplacení nájemného, výpovědní doba měla uplynout k 31.12.2008). Členství v Svazku městu Kunštát skončilo ke dni 31.12.2008, stejně tak i obci Zbraslavec, která vystoupení ze Svazku oznámila dne 26.6.2008. Dle stanov Svazku byly uvedené obce a Svazek povinni vypořádat svůj majetek, určit co má být předmětem vypořádání a rozhodnout, na kterých závazcích a právech obce mají podíl. Za tímto účelem probíhala od září 2008 do prosince 2008 mezi Svazkem a městem Kunštát intenzivní jednání, jejichž předmětem bylo právě uzavření výše uvedené dohody o finančním vypořádání. K uzavření předmětné dohody do dnešního dne vzhledem k protichůdným stanoviskům stran nedošlo a nebylo tak vypořádání ukončeno. Za stavu, kdy nebylo sporu mezi Svazkem a vystupujícími Obcemi, že majetek ve vlastnictví Svazku nemusí (respektive nesmí) být ve smyslu čl. 5.8 Stanov vydán, dokud neproběhne finanční vyrovnání mezi Obcemi a Svazkem, uzavřelo dne 21.1.2009 město Kunštát, a stejně tak i obec Zbraslavec, smlouvu o provozování vodovodů se společností VF Elektro-Brno s.r.o. Poté dne 5.2.2009 společnost VF Elektro-Brno s.r.o. podala ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje návrh na povolení provozování vodovodů ve vlastnictví obce Zbraslavec a města Kunštát. Krajský úřad postupoval tak, že podle § 57 odst. 4 správního řádu rozhodl, že je vázán rozhodnutím o předběžné otázce ve věci změny povolení k provozování vodovodů, když za tímto účelem obě řízení o povolení provozování vodovodů ve vlastnictví obce Zbraslavec a města Kunštát přerušil. Následně dne 11.3.2009 vydal rozhodnutí pod č.j. JMK 20166/2009, že se mění povolení k provozování vyhotovené Krajským úřadem Jihomoravského kraje ze dne 18.8.2004, a to tak, že z povolení k provozování VAS a.s. byl vyňat majetek vedený pod identifikačními čísly majetkové evidence. Proti tomuto rozhodnutí podaly Svazek a rovněž i VAS a.s. odvolání, které bylo zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím.

Vady napadeného rozhodnutí spatřuje žalobce v otázce předmětu řízení a toho, zda byl správní orgán oprávněn rozhodovat o vynětí majetku z povolení k provozování vodovodů pro společnost VAS a.s. Krajský úřad vzal při svém rozhodování za nespornou skutečnost to, že Obec Zbraslavec a Město Kunštát (dále též „Obce“) přestaly být členy Svazku a v důsledku toho označený majetek automaticky nesplňuje podmínku uvedenou v § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích. Nedořešené majetkoprávní nároky mezi Obcemi, které ze Svazku vystoupily, a Svazkem, pak nepovažuje za předmět správního řízení. Krajský úřad pochybil ve své úvaze, že lze od sebe oddělit vypořádání vzájemných nároků a další provozování předmětného majetku. Spornou otázku představuje majetek ve vlastnictví Obcí, jež tvoří převážnou část majetku určenou k vypořádání. Obce vychází z předpokladu platnosti Nájemní smlouvy na tento majetek ze dne 31.12.1995 a daly Svazku výpověď z této Smlouvy pro neplacení nájemného, výpovědní doba měla uplynout k 31.12.2008. Obce jsou toho názoru, že tento majetek musí být Obcím předán bez ohledu na skutečnost, jestli se strany dohodnou na vypořádání při vystoupení či nikoliv a dovozuje závěr, že na tento majetek se ujednání ve Stanovách dobrovolného sdružení „Svazku vodovodů a kanalizací“ měst a obcí ze dne 17.5.2004 o nutné přednosti finančního vypořádání před vydáním majetku nevztahují. Dle názoru žalobce Nájemní smlouva ze dne 31.12.1995 není nájemní smlouvou ve smyslu občanského zákoníku, nýbrž pravděpodobně smlouvou o výpůjčce. Tento závěr má oporu v aktuální judikatuře, kdy v obdobném případě Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 10.5.2006, sp. zn. Afs 69/2005, že smlouva, byť označená jako nájemní, je smlouvou o výpůjčce, když lze dovodit úmysl smluvních stran dohodnout se na bezúplatném využívání majetku. Nájemné 1 Kč, navíc reálně nikdy nezaplacené, jednoznačně takový závěr podporuje, zvláště, když za 1 Kč je pronajímán majetek v hodnotě desítek milionů Kč. Z uvedeného důvodu nemůže být tedy relevantní výpověď z Nájemní smlouvy pro neplacení

nájemného a tato výpověď nevyvolala žádné právní účinky. Dalším podstatným momentem v této záležitosti je fakt, že dne 1.1.2001 vstoupil do účinnosti nový zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. V částí páté zákona v § 38 jsou upravena pravidla hospodaření svazku obcí. Dle těchto pravidel svazek hospodaří buď s vlastním majetkem nebo s majetkem členů, který členské obce vložily do hospodaření svazku. Žádný jiný typ hospodaření svazku není předpokládán. Žalobce je toho názoru, že účinností zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů zanikly ex lege veškeré jiné typy hospodaření svazku, než výslovně upravené. Protože Svazek i dotčené Obce pokračovaly naprosto shodně v hospodaření s majetkem Obcí, došlo konkludentně ke vkladu předmětného majetku do hospodaření Svazku.

Žalobce dovozuje, že Svazek není podle Stanov povinen vydat vystupujícím Obcím jakýkoliv majetek, dokud nedojde k finančnímu vypořádání a Svazek je tak dle ujednání stran učiněným ve Stanovách nadále jediným oprávněným subjektem k hospodaření s předmětným majetkem, až do doby úplného vypořádání, ledaže se strany dohodnou jinak. Nedořešené majetkoprávní nároky mezi Obcemi, které ze Svazku vystoupily, a Svazkem považuje žalobce za předmět správního řízení, minimálně v tom smyslu, že do doby jejich vyřešení nelze rozhodnout o změně povolení k provozování vodovodů v obci Zbraslavec a Kunštát, aniž by došlo k nepřiměřeným a neoprávněným zásahům do práv účastníků řízení. Má za to, že nelze od sebe oddělit vypořádání vzájemných nároků a další provozování předmětného majetku. Stěžejní otázkou, která měla být vyřešena, mělo být to, jakým způsobem bude majetek Svazku do vlastnictví obcí převeden, za jakou částku, jakým způsobem bude předán majetek, se kterým Svazek hospodaří a mělo být nezpochybnitelně rozhodnuto, o který majetek se přesně jedná a otázka vzájemného vypořádání tak měla být jednoznačně vyřešena. Pokud k tomu nebyl správní orgán místně ani věcně příslušný a nebyl schopen tyto otázky vyřešit sám v rámci předběžné otázky, měl tyto otázky nechat na vyřešení soudu a do té doby řízení o změně k provozování vodovodů v obci Zbraslavec a Kunštát přerušit. Předpokladem pro vydání povolení k provozování vodovodu a kanalizace je dle § 6 odst. 2 zák. 274/2001 Sb. vlastnictví vodovodu či kanalizace, popř. uzavřená smlouva s takovýmto vlastníkem. V případě, že obec Zbraslavec a město Kunštát jsou vlastníky větší části vodovodů a kanalizací na jejich území, ale nemají s tímto majetkem do doby vzájemného vypořádání oprávnění nakládat a současně nebylo nade vší pochybnost prokázáno, že naopak Svazek byl vystoupením obcí v době vydaného rozhodnutí tohoto majetku zbaven, resp. mu byl odňat a byl zbaven svého práva s tímto majetkem hospodařit a nakládat, nemohl Krajský úřad JMK vydat rozhodnutí, kterým předmětný majetek z povolení k provozování vyňal. Stejně jako se s tímto ve svém rozhodnutí nevypořádal krajský úřad, tak i ministerstvo nesprávně tyto otázky neřešilo a vadné rozhodnutí potvrdilo.

Další podstatnou záležitostí, se kterou se Ministerstvo zemědělství nevypořádalo a tím vyvolalo vady svého rozhodnutí, je otázka provozování vodovodů a kanalizací dle zákona o vodovodech a kanalizací v případě odnětí povolení, resp. vyjmutí majetku z povolení k provozování. V případě, že krajský úřad vydal rozhodnutí a z povolení k provozování vyňal majetek vedený pod identifikačními čísly majetkové evidence a současně nerozhodl o tom, kdo je oprávněn předmětné vodovody a kanalizace provozovat, dopustil se zásadního pochybení, neboť předmětné vodovody a kanalizace nemají oprávněného provozovatele a tím je ohrožen obecný zájem na zajištění základních služeb a potřeb vdaném místě. Na tuto „díru v zákoně“ Svazek upozorňoval, ovšem nebylo na to ze strany krajského úřadu ani odvolacího orgánu nijak reagováno. Jedná se o další podstatný důvod, proč krajský úřad neměl majetek z povolení vyjmout minimálně do doby, než by byl schopen současně s tímto povolení k provozování takového majetku nezpochybnitelně udělit. Současný stavem, kdy bylo

pravomocně rozhodnuto o vynětí z povolení k provozování vodovodů a kanalizací pro společnost VAS a.s., které bylo uděleno na základě smluvního vztahu mezi společností VAS a.s. a Svazkem, dochází k vážným újmám na straně Svazku. Svazek má do konečného vyřešení majetkového vypořádání právo hospodařit s vodovody a kanalizací ve vlastnictví obce Zbraslavce a města Kunštát, ovšem napadeným rozhodnutím byla společnost VAS a.s., se kterou Svazek uzavřel smlouvu o provozování vodovodů a kanalizací, zbavena oprávnění k provozování tohoto majetku, resp. tento byl vyňat z povolení k provozování. Tím Svazek přichází o příjmy z nájmu předmětného majetku a tímto rozhodnutím je značně poškozen.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že krajský úřad nepochybil, když rozhodl o změně povolení k provozování vodovodů a kanalizací. Při rozhodování vycházel z ustanovení § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích. Změnil-li se výčet vodovodů nebo kanalizací, pro které bylo povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace vydáno, krajský úřad podle ustanovení § 6 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích změnil povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace. Město Kunštát vložilo svůj majetek do hospodaření Svazku nájemní smlouvou uzavřenou dne 31.12.1995. Nájemní smlouva byla uzavřena za účelem provozování infrastruktury vodního hospodářství ve vlastnictví města Kunštát. Nedílnou součástí této smlouvy byly také podmínky, za jakých je možno nájemní smlouvu ukončit. Nájemní smlouva mezi městem Kunštát a Svazkem byla řádně ukončena a její platnost skončila dle ujednání smluvních stran ke dni 01.01.2009. Ke dni 31.12.2008 bylo také ukončeno členství města Kunštát ve Svazku. Dle znění ustanovení § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích, je stanovena podmínka, že krajský úřad vydá povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace jen osobě, která je vlastníkem vodovodu nebo kanalizace nebo uzavřela s vlastníkem vodovodu nebo kanalizace smlouvu, která ji opravňuje vodovod nebo kanalizaci provozovat. V daném případě byla nájemní smlouva mezi Svazkem a obcí Zbraslavce a městem Kunštát řádně vypovězena a Krajský úřad tedy postupoval v intencích zákona o vodovodech a kanalizacích, když jednal s obcemi jakožto s vlastníky předmětné infrastruktury. Svazek nemá s obcemi uzavřenou žádnou smlouvu zaručující mu práva k dispozici s infrastrukturou vodního hospodářství ve vlastnictví obou obcí. Stejně tak Vodárenská akciová společnost a.s., jakožto dosavadní provozovatel, nemá s vlastníkem této infrastruktury uzavřenou smlouvu, která by ji opravňovala vodovod nebo kanalizaci provozovat. Dle § 6 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích krajský úřad nevydává povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace, které jsou předmětem žádosti o vydání povolení, bylo-li vydáno jiné osobě. Z toho je zřejmé, že nelze vydat nové povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace dříve, než je pravomocně rozhodnuto o změně, či zániku povolení původního. V ustanovení § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích je upraven postup vlastníků vodovodů nebo kanalizací provozně souvisejících, případně jejich částí provozně souvisejících, kdy jejich vlastníci upraví svá práva a povinnosti písemnou dohodu tak, aby bylo zajištěno kvalitní a plynulé provozování vodovodu nebo kanalizace.

Městský soud v Praze přezkoumal podle ustanovení § 75 s.ř.s. napadené rozhodnutí v mezích žalobou uplatněných námitek. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl přitom k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, když žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se ve stanovené lhůtě k této otázce nevyjádřil a má se tedy za to, že s takovýmto postupem souhlasí.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující, pro rozhodnutí o věci samé podstatné, skutečnosti:

Přípisem ze dne 9.2.2009 oznámil Krajský úřad Jihomoravského kraje zahájení správního řízení ve věci změny povolení k provozování vodovodu. Uvedl, že je mu známo, že obce Zbraslavce i Kunštát podaly výpovědi nájemních smluv, které opravňovaly k provozu dosavadního provozovatele.

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 11.3.2009 č.j. JMK 20166/2009 bylo změněno povolení k provozování vyhotovené Krajským úřadem Jihomoravského kraje ze dne 18.8.2004 č.j. JMK 11721/2004 OŽPZ-Ft, a to tak, že z povolení k provozování VAS a.s. byl vyňat majetek vedený pod identifikačními čísly majtkové evidence. Správní orgán v odůvodnění uvedl, že ze zjištěných skutečností má za to, že smlouva o nájmu byla ukončena ke dne 31.12.2008 a stejně tak i členství obcí ve svazku, proto jsou vodovody a kanalizace provozovány bez smlouvy mezi vlastníkem a provozovatelem a společnost VAS a.s. nesplňuje podmínky povolení k provozování vodovodu. Proto bylo rozhodnutí o provozování změněno. Dále pak k námitkám účastníků uvedl, že nevyřízené majetkoprávní vztahy mezi „Svazem“ a vlastníky vodovodů (obcemi) nejsou předmětem tohoto správního řízení.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání žalobce a VAS a.s. V odvolání žalobce zejména namítal, že dle jeho názoru krajský úřad pochybil ve své úvaze, že lze od sebe oddělit vypořádání vzájemných nároků a další provozování předmětného majetku. Stěžejním dokumentem, kterým jsou vázány vystoupivší obce i Svazek, jsou dle Svazku Stanovy dobrovolného sdružení „Svazku vodovodů a kanalizací“ měst a obcí ze dne 17.05.2004.

Žalovaný odvolání zamítl rozhodnutím ze dne 1. července 2009, č.j. 157744/2009-15110, když uvedl, že město Kunštát vložilo svůj majetek do hospodaření Svazku nájemní smlouvou uzavřenou dne 31.12.1995. Nájemní smlouva byla uzavřena za účelem provozování infrastruktury vodního hospodářství ve vlastnictví města Kunštát. Nájemní smlouva mezi městem Kunštát a Svazkem byla řádně ukončena a její platnost skončila dle ujednání smluvních stran ke dni 01.01.2009. Ke dni 31.12.2008 bylo také ukončeno členství města Kunštát ve Svazku. K námitce Svazku, že dnem nabytí účinnosti zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, předmětná nájemní smlouva zanikla a majetek pronajatý touto smlouvou přešel do hospodaření Svazku vodovodů a kanalizací, čímž se nájemní smlouva stala nicotnou, uvedl, že k zániku nájemní smlouvy, či jiného smluvního vztahu takzvaným principem „ex lege“ by v citovaném zákoně muselo být výslovně zakotveno ustanovení, kterým by se jednotlivé, řádně specifikované smluvní vztahy rušili, resp. by pozbývali daných právních účinků. I přímo ve stanovách Svazku, platných od 17.5.2004, které byly doloženy k odvolacímu řízení, je uvedeno pod bodem 4.1, že Svazek hospodaří s majetkem který do jeho hospodaření vložily členské obce podle stanov Svazku po 31.12.2000 v souladu s ustanovením § 38 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Další možností je pak dle tohoto bodu Stanov hospodaření s majetkem, který byl Svazku do 31.12.2000 pronajat členskou obcí a v souladu s uzavřenou nájemní smlouvou. Samotné Stanovy tedy nevylučují možnost hospodařit s majetkem na základě nájemní smlouvy, naopak předpokládají nájemní vztah v souladu s uzavřenou smlouvou. Ukončením nájemní smlouvy mezi Svazkem a pronajímatelem, tj. městem Kunštát, bylo ukončeno právo Svazku dispozičně hospodařit s doposud pronajatým majetkem (Svazek nemůže disponovat s majetkem pronajímatele bez řádně uzavřené nájemní smlouvy). Svazek ve svých připomínkách dále namítá, že dle Stanov je povinen vydat majetek městu Kunštát pouze pokud mu město Kunštát uhradí náklady na investice, opravy, běžnou údržbu a úvěry váznoucí na majetku. K tomuto finančnímu vyrovnání musí dle Svazku dojít před převodem majetku na město. Předmětný majetek nebyl nikdy převeden do vlastnictví Svazku. Finanční

nároky Svazku vůči městu Kunštát nejsou předmětem tohoto správního řízení. Krajský úřad tedy správně změnil rozhodnutí ze dne 18.08.2004 č.j.: JMK 11721/2004 OŽPZ-Ft, a majetek ve vlastnictví města Kunštát vyňal z platného povolení k provozování vodovodů a kanalizací. Mírně odlišná situace je u druhého účastníka řízení, tj. obce Zbraslavec. Obec Zbraslavec vstoupila do Svazku dne 23.3.1993 a vložila svoji infrastrukturu vodního hospodářství do hospodaření Svazku dle Zakladatelské smlouvy Svazku. Podpisem Zakladatelské smlouvy souhlasila s tím, aby byl na Svazek převeden majetek vodního hospodářství ve vlastnictví obce s tím, že datum převodu majetku stanoví Svazek. Svazek ve svých námitkách uvádí, že majetek vodohospodářské infrastruktury na území obce Zbraslavec byl předmětem privatizace a v rámci ní jej nabyl Svazek. Podle majetkové a provozní evidence je však rozhodnutím krajského úřadu dotčená infrastruktura stále ve vlastnictví obce. Obec Zbraslavec ukončila své členství ve Svazku ke dni 31.12.2008, když ze Svazku dle podmínek uvedených ve Stanovách řádně vystoupila. I zde však platí, že předmětný majetek vodohospodářské infrastruktury je stále ve vlastnictví obce Zbraslavec. Ministerstvo zemědělství tak v odvolacím řízení konstatuje, že Krajský úřad nepochybil, když rozhodl o změně povolení k provozování vodovodů a kanalizací. Ustanovení § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích stanovuje podmínku, že krajský úřad vydá povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace jen osobě, která je vlastníkem vodovodu nebo kanalizace nebo uzavřela s vlastníkem vodovodu nebo kanalizace smlouvu, která ji opravňuje vodovod nebo kanalizaci provozovat. Změní-li se výčet vodovodů nebo kanalizací, pro které bylo povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace vydáno, krajský úřad podle ustanovení § 6 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích změni povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Dle § 6 odst. 2 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb., zákon o vodovodech a kanalizacích: *„Krajský úřad vydá povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace jen osobě, která je vlastníkem vodovodu nebo kanalizace nebo uzavřela s vlastníkem vodovodu nebo kanalizace smlouvu, která ji opravňuje vodovod nebo kanalizaci provozovat, nebo uzavřela s vlastníkem vodovodu nebo kanalizace smlouvu o smlouvě budoucí o provozování vodovodu nebo kanalizace“.*

Z výše citovaného ustanovení je zřejmé, že rozhodující skutečností je, zda osoba, která chce získat povolení k provozování vodovodu či kanalizace, je jeho vlastníkem či s vlastníkem uzavřela příslušný smluvní vztah. Je zřejmé, že pokud by správní orgán v řízení zjistil, že dosavadní provozovatel VAK a.s. přestal splňovat podmínky § 6 odst. 2 písm. b) zákona, rozhodl by o změně povolení v souladu se zákonem. Jak vyplývá z žalobou napadeného rozhodnutí, správní orgány vyšly zejména ze skutečnosti, že město Kunštát vložilo svůj majetek do hospodaření žalobce nájemní smlouvou, která byla následně ukončena ke dni 1.1.2009. Město Kunštát nepřestalo být vlastníkem předmětného majetku. Ukončením nájemní smlouvy mezi žalobcem a městem Kunštát bylo ukončeno právo žalobce dispozičně hospodářit s dosud pronajatým majetkem. Ohledně obce Zbraslavec pak správní orgán dospěl k závěru, že dotčená infrastruktura je stále ve vlastnictví obce, obec ukončila své členství ve svazku ke dni 31.12.2008, když se svazku vystoupila. Tyto závěry správního orgánu odpovídají shromážděným podkladům a soud se s posouzením věci ztotožňuje.

Žalobní námitka, dle které došlo účinností zákona č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů ex lege k převodu pronajatého majetku do hospodaření žalobce, čímž se nájemní smlouva stala nicotnou, není důvodná.

Dle § 38 odst. 1 tohoto zákona: „*Svazek obcí hospodaří s majetkem, který ze svého vlastního majetku vložily do svazku obcí jeho členské obce podle stanov svazku obcí, a dále s majetkem, který získal svou vlastní činností.*“

Dle § 38 odst. 2 zákona: „*Majetek vložený obcí do hospodaření svazku obcí zůstává ve vlastnictví obce. Orgány svazku obcí s ním mohou nakládat jen v souladu s majetkovými právy, která na ně členská obec přenesla podle stanov svazku obcí. Majetková práva k vlastnímu majetku obcí, která jsou vyhrazena obecnímu zastupitelstvu, nelze převést na orgány svazku obcí.*“

Soud má shodně se správním orgánem za to, že účinností tohoto zákona nedošlo k nicotnosti předmětných nájemních smluv. Zákon v prvním odstavci pouze konstatuje, že svazek obcí hospodaří s majetkem, který do něj ze svého majetku vložily členské obce. Pod pojmem hospodaří však není možno rozumět vztah vlastnický; jak totiž zdůrazňuje druhý odstavec zákona, majetek vložený do hospodaření svazku zůstává ve vlastnictví obce. Jestliže obě obce ukončily své členství ve svazku a zároveň došlo k ukončení nájemních smluv, nesvědčí žalobci žádný titul, na základě kterého by mohl předmětnou infrastrukturu nadále užívat. Ve věci pak není rozhodné, zda se skutečně jednalo o nájemní smlouvu či vzhledem k symbolickému charakteru nájemného o jiný typ smluvního vztahu; rozhodná je skutečnost, že tento smluvní vztah byl ukončen, stejně jako členství obcí ve svazku. Jak uvedlo Město Kunštát ve svém vyjádření ve správním řízení, výpověď nájemní smlouvy nebyla nájemcem (žalobcem) rozporována či zpochybněna.

Stejně tak má soud za to, že nevyřešené majetkoprávní nároky mezi obcemi a svazem skutečně nebyly předmětem správního řízení a pro posouzení věci nebyly rozhodné. Jak již soud uvedl, pro rozhodnutí ve věci samé byly rozhodné pouze skutečnosti předvídané ustanovením § 6 odst. 2 písm. b) zákona č. 274/2001 Sb., tedy zda je stávající provozovatel nadále oprávněn zařízení provozovat. Majetkoprávní nároky spojené s převodem majetku z hospodaření svazku zpět do hospodaření obcí jsou otázkou s předmětem řízení související, avšak předmětem řízení nejsou. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 1. 2008, čj. 9 As 52/2007-76: „*Je-li mezi vlastníky provozně souvisejících částí kanalizace spor o finančních otázkách vyplývajících z rozhodnutí správního orgánu vydaného dle § 8 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb., je k řízení o takovém návrhu příslušný soud v občanském soudním řízení dle § 244 odst. 1 občanského soudního řádu.*“

Soud nesouhlasí ani s námitkou žalobce, že správní orgán měl současně rozhodnout o tom, kdo je nadále oprávněn předmětné vodovody a kanalizace provozovat. Nutnost takového postupu ze zákona nevyplývá. V posuzovaném případě nový žadatel smluvně oprávněný k provozu vodovodu podal svoji žádost, na kterou správní orgán reagoval tak, že řízení přerušil a z moci úřední zahájil řízení o změně povolení současného provozovatele, neboť z podkladů dospěl k závěru, že ten již k provozování oprávněn není. V postupu žalovaného soud neshledal nezákonnost. Dle § 6 odst. 3 písm. a) zákona totiž platí, že „*krajský úřad nevydá povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace, nestanoví-li tento zákon jinak, pokud povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace, které jsou předmětem žádosti o vydání povolení, bylo vydáno jiné osobě*“.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., za situace, kdy plně úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

Podle § 60 odst. 5 má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Náklady vzniklé v souvislosti s plněním uložené povinnosti zúčastněným osobám v řízení nevznikly a důvody hodné zvláštního zřetele soud neshledal, proto osobám zúčastněným na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. dubna 2013

JUDr. Eva P e c h o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková